

Végzés

A Fővárosi Bíróság a [...] ügyvéd által képviselt [...] kérelmezőnek Gazdasági Versenyhivatal (Budapest) kérelmezett ellen közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata iránt indított nemperes eljárásában kérelmező kérelmét elutasítja.

Kötelezi a bíróság kérelmezőt, hogy az APEH illetékes Regionális Igazgatósága külön felhívására utólag fizessen meg 7.500,-Ft (azaz Hétezer-ötszáz forint) nemperes eljárási illetéket.

E végzés ellen további jogorvoslatnak helye nincs.

Indokolás:

Kérelmezett a Vj-152/2008/020 sz. végzésével bevonta kérelmezőt egy versenyfelügyeleti eljárásba, ennek kapcsán a Vj-152/2008/024. sz. végzésével adatszolgáltatásra kötelezte.

Ezt követően kérelmező közölte kérelmezettel, hogy tudomása szerint a kérelmezett által kért adatok már a kérelmezett rendelkezésére állnak, így a további kérdések megválaszolását, illetve a kért dokumentumok benyújtását elutasította.

Ezt követően kérelmezett elsőfokon eljáró szerve a 2009. június 26. napján kelt, Vj-152/2008/107. sz. végzésével kérelmezőt 500.000,-Ft eljárási bírsággal sújtotta.

A végzés indokolása szerint kérelmező nem teljesítette a felhívásra az adatszolgáltatási kötelezettségét, valamint nem nyilatkozott az ügy érdemi részét érintő számos kérdésben. Ezért a hatóság a Tpv. 61. § (1) bekezdése alapján az eljárási bírság kiszabása mellett döntött. A végzés tartalmazta a bírságösszege meghatározásának szempontjait.

A végzés ellen kérelmező fellebbezést terjesztett elő, amelynek eredményeképpen kérelmezett a 2009. november 26. napján kelt, Vj-152/2008/119. sz. végzésével az elsőfokú végzést helybenhagyta, annak helyes tényállásbeli és jogi indokaira tekintettel.

A végzés ellen kérelmező bírósági felülvizsgálatot kezdeményezett, amelyben kérte a végzések felülvizsgálatát.

Kérelmező kérelmében arra hivatkozott, hogy a végzések valótlan adatokat tartalmaznak, illetve hogy kérelmező nem követett el jogsértő magatartást. Hivatkozott kérelmező arra, hogy ha kérelmezett azért nem tudta lefolytatni a vizsgálatot, mert a szükséges adatokat a kérelmező nem közölte, akkor honnan tudta mégis, hogy a kérelmező cég kisebbségi tulajdonosa szlovák gazdasági társaság, illetve kifogásolta kérelmező, hogy szlovák nyelven nem kapta meg a végzéseket.

Kérelmezett a kérelem elutasítását kérte, arra hivatkozva, hogy a végzések megalapozottak és jogszerűek.

A kérelem nem alapos.

A Tpv. 65. § (1) bekezdése szerint a tényállás tisztázása során a vizsgáló, illetve az eljáró versenytanács az e §-ban foglaltakat, illetve a 44. §-ban foglaltak kivételével a Ket. tényállás tisztázására és hatósági ellenőrzésre vonatkozó szabályait alkalmazza.

A Tpv. 65. § (2) bekezdése alapján a vizsgáló, illetve az eljáró versenytanács felhívására az ügyfél köteles közölni az érdemi döntéshez szükséges adatokat, ideértve a személyes adatokat is.

A Ket. 50. § (1) bekezdése szerint a hatóság köteles a döntéshozatalhoz szükséges tényállást tisztázni. Ha ehhez nem elegendők a rendelkezésre álló adatok, hivatalból vagy kérelemre bizonyítási eljárást folytat le.

A Ket. 50. § (5) bekezdése alapján a hatóság szabadon választja meg az alkalmazandó bizonyítási eszközt.

Mindezek alapján megállapítható, hogy az adott eljárásban az ügyfél nem bírálhatja felül az eljáró hatóság tényállás tisztázási kötelezettsége körében hozott döntését. A szükséges adatok bekérése, illetve a bekért adatok tartalmának meghatározása az eljáró hatóság kizárólagos, diszkrecionális, mérlegelési jogkörébe tartozik.

A bíróság megállapította, hogy a szóban forgó esetben a Tpv. 65. § (2) bekezdése nem alkalmazható, miután a felhívás nem volt ellentmondó, nem volt önmagában teljesíthetetlen, illetve nem volt megállapítható, hogy a felhívás az ügy tárgyával összefüggést nyilvánvalóan nem mutat.

Nem menti ki a kérelmező mulasztását a vezető tisztségviselő külföldi szabadságolása sem, hiszen ilyen esetben is elvárható magatartás az, hogy az adott gazdasági társaság úgy szervezze a tevékenységét, hogy adott esetben a szabadságolás a törvényi kötelezettségek teljesítését ne veszélyeztesse.

A becsatolt iratok alapján megállapítható volt, hogy kérelmező nem megfelelően teljesítette az adatszolgáltatási kötelezettségét, amikor nem csatolta be a kérelmezett által kért adatokat, valamint nem nyilatkozott az ügy érdemi részét érintő számos kérdésben.

A Tpv. 1. § (1) bekezdése szerint a törvény személyi hatálya kiterjed az akár honos, akár külföldi jogi személy magyar köztársaság területén tanúsított piaci magatartására, kivéve, ha a törvény eltérően rendelkezik.

A 2008. évi XLVII. tv. 1. § (2) bekezdése szerint a törvény hatálya arra a kereskedelmi gyakorlatra terjed ki, amely a Magyar Köztársaság területén valósul meg, továbbá amely a Magyar Köztársaság területén bárkit fogyasztóként érint.

Helytállóan hivatkozott tehát kérelmezett arra, hogy bár a kérelmező szlovák gazdasági társaság, amely a szlovák jogszabályok hatálya alatt is áll, mindazonáltal a magyarországi tevékenységével kapcsolatban kérelmezett hatásköre megállapítható.

Nem volt helytálló kérelmező hivatkozása arra, hogy nem kapta meg szlovák nyelven a döntést, hiszen a Ket. 9. § (1) bekezdése szerint a Magyar Köztársaságban a közigazgatási hatósági eljárás hivatalos nyelve a magyar.

A Ket. 9. §-a és 10. §-a néhány esetben valóban lehetőséget biztosít az anyanyelv használatára, amely lehetőség azonban ezen tényállás esetében - ahogy arra kérelmezett is helyesen hivatkozott -nem alkalmazható. Az eljárás alá vont nem természetes személy nem kisebbségi szervezet, továbbá az adatszolgáltatási kötelezettség nem minősíthető a magyarországi tartózkodás alatt hivatalból indított azonnali intézkedéssel járó eljárásnak.

A Tpv. 61. § (1) bekezdése szerint az ügyféllel, az eljárás egyéb résztvevőjével, illetve a tényállás tisztázása során közreműködésre kötelezett személlyel szemben eljárási bírság szabható ki, ha az eljárás során olyan cselekményt végez, vagy olyan magatartást tanúsít, amely az eljárás elhúzására, valós tényállás feltárásának megfiúsítására irányul, vagy azt eredményezi.

A végzésekből megállapítható volt, hogy a bírságok kiszabása megfelelt az erre vonatkozó előírásoknak. A közigazgatási szerv a tényállást kellő mértékben feltárta, az eljárási szabályokat betartotta, a mérlegelés szempontjai megállapíthatók, a határozat indokolásából a bizonyítékok mérlegelésének okszerűsége kitűnik.

Mindezek alapján a bíróság megállapította, hogy kérelmezett a tényállást a megfelelő módon és a szükséges mértékben feltárta, abból okszerű következtetések révén megalapozott és jogszerű döntést hozott.

Az illetékre vonatkozó rendelkezés az 1990. évi XCIII. tv. 43. § (7) bekezdésén alapul.

A végzés elleni további jogorvoslat lehetőségét a 2005. évi XVII. tv. 3. § (3) bekezdése zárja ki.

Budapest, 2010. évi január hó 25.napján.

dr. Mohay György
bíró